

ed. Bomb., das der Comm. als adv. fasst, indem er कुरु ergänzt und मुडःख als subst. erklärt) R. 2, 21, 55. तेन त्वामपि शप्स्ये ऽहं मुडःखमति-
दारुणम् 64, 51.

मुडःखित adj. sehr betrübt, — unglücklich: Personen MBu. 3, 2412.
5, 6045. Mārk. P. 15, 59. Buāg. P. 3, 3, 3.

मुडकूल adj. aus sehr feinem Zeuge bereitet: ०मेखल R. 1, 4.

मुडैय adj. (f. घ्रा) gut milchend (eine Kuh), überb. während, viel ge-
während; f. घ्रा eine gute Milchkuh RV. 1, 4, 1. 164, 26. 186, 4. 2, 35, 7.
6, 35, 4. 7, 18, 1. 9, 77, 1. इषं दुक्नुमुडधाम् 10, 122, 6. 5, 60, 5. AV. 7, 105,
1. 12, 4, 35. VS. 19, 56. Morgen und Nacht RV. 2, 3, 6. Gewässer 7, 36,
6. 43, 4. 10, 43, 9. — Vgl. मुडरु.

मुडराधर्ष adj. ganz unerträglich: यदा वः (so die neuere Ausg.)
मुडराधर्ष दानवेभ्यो भयं भवेत् Harv. 2787.

मुडरासद adj. dem sehr schwer beizukommen ist R. 6, 6, 20.

मुडरुक्ति f. sehr harte Worte Buāg. P. 4, 8, 14.

मुडर्गम adj. sehr schwer zugänglich: शैलपृष्ठ MBu. 3, 14311.

मुडर्गप 1) adj. sehr schwer zu besiegen, — bewältigen: सर्वास्त्रविद्वंसो दे-
वैरपि मुडर्गपाः MBu. 3, 1943. 5, 7420. 6, 3901. R. 6, 75, 51. क्रोधः मुड-
र्गपः शत्रुः Spr. (II) 7511. मुत्रदोषाः Suçā. 2, 528, 10. घत्त्र R. 1, 56, 8.
sehr schwer zu erstiegen, — erlangen: विष्णुपद Buāg. P. 4, 12, 25. — 2) m.
a) Bez. einer best. Truppenaufstellung Kām. Nitis. 19, 45. — b) N. pr.
α) eines Sohnes des Suvira MBu. 13, 95. — β) eines Brahmanen
Tāran. 132. — 3) f. घ्रा N. einer der 10 Erden bei den Buddhisten
Vjāpi beim Schol. zu H. 233.

मुडर्ज्ञेय adj. sehr schwer zu erkennen, — kennen zu lernen MBu.
12, 9673.

मुडर्दश adj. = मुडर्दश Comm. zu R. 7, 33, 5.

मुडर्दश adj. sehr schwer zu sehen Mārk. P. 104, 34. sehr schwer an-
zublicken R. 7, 33, 5.

मुडर्बल adj. überaus schwach Spr. (II) 7104.

मुडर्बुद्धि adj. sehr einfüllig, — thöricht: Person MBu. 3, 2312.

मुडर्भग adj. (f. घ्रा) sehr unglücklich Buāg. P. 6, 19, 25.

मुडर्भिद adj. sehr schwer zu sprengen MBu. 7, 3110.

मुडर्मति adj. sehr thöricht oder — übel gesinnt MBu. 6, 1991.

मुडर्मनम् adj. sehr kleinmüthig, — betrübt MBu. 15, 386. KATHās. 86, 69.

मुडर्लभ adj. sehr schwer zu erreichen, — erlangen MBu. 12, 3615. R. 3,
53, 46. Z. d. d. m. G. 27, 88. BRAHMAVIV.-P., ÇAIKṢHNAŚANMAKH. 97 nach
ÇKDr. PAÑĀR. 1, 15, 28. Vop. S. 176. mit infin. schwer zu MBu. 3, 1728. fg.

मुडर्वह् adj. sehr schwer zu tragen MBu. 13, 1918. रास्य R. 6, 112, 7.

मुडर्विद adj. sehr schwer zu wissen: धर्मप्रश्न MBu. 3, 13628.

मुडश्चर adj. 1) sehr schwer zu betreten, ganz unzugänglich: मुडश्चरो
गिरिशायं पत्तिणामपि R. 2, 97, 11. — 2) sehr schwer auszuführen: तपस्
M. 1, 34. Sūras. 1, 3.

मुडष्कर adj. (f. घ्रा) sehr schwer zu machen, — vollbringen MBu. 1, 6118.
12, 9673. Buāg. P. 4, 8, 69. स्मो चेदापदं घोरां ताराम्यद्य मुडष्कराम् (मुडस्तं-
राम्?) sehr schwer zu ertragen MBu. 10, 262.

मुडष्कृत n. eine sehr grosse Uebelthat, — Sünde: प्राप्नुवति मुडष्कृतम्
MBu. 13, 502. प्राप्नुवतीह् ड° ed. Bomb.

मुडष्ट adj. sehr schlimm —, böse: वाक्य R. 3, 53, 61.

मुडष्टसाध्य adj. mit dem sehr schwer fertig zu werden ist: Feind
Spr. (II) 1843.

मुडष्ट्रेद्य adj. sehr schwer zu sehen, — zu Gesicht zu bekommen MBu.
13, 983.

मुडस्तर adj. sehr schwer zu überschreiten, — passiren, — überwin-
den: पङ्क Hitt. I, 4. भवार्णव Buāg. P. 10, 2, 31. योगचर्चा 11, 29, 1. तपस्
Verz. d. B. H. 233, 6.

मुडस्तार adj. (f. घ्रा) dass. MBu. 6, 2337.

मुडस्तपज् adj. sehr schwer aufzugeben, dem man sehr schwer entsagt
MBu. 5, 7203. Buāg. P. 11, 29, 46.

मुडःसह् adj. sehr schwer zu ertragen, ganz unüberwindlich Ragu. 3,
37. Spr. (II) 347.

मुडःस्पर्श adj. sehr unangenehm für das Gefühl: वायु Buāg. P. 3, 17, 5.

मुडरु adj. (f. घ्रा) sich willig melken lassend: Kuh Spr. (II) 4616. —
Vgl. मुडघ.

मुदर adj. sehr weit, — entfernt AK. 3, 2, 18. दूरात्मुदरे in der aller-
weitesten Ferne Mup. Up. 3, 1, 7. मुदरम् adv.: गत्वा R. 2, 52, 96. नीत्वा
Daçak. 65, 14. मुदरपराक्तत्वं so v. a. in sehr hohem Grade, vollständig
AYAJAVAGRANTHAGĀDĀDHARĪ im ÇKDr.

मुदरु adj. sehr fest ÇABDAR. im ÇKDr. AV. 10, 2, 3. पाश Buāg. P. 11, 29, 39.
०स्मृति Kām. Nitis. 18, 37. gut verschlossen: Gemach WEBER, KṢHNAŚ. 266.

मुदरुलचा f. Gmelina arborea RĀĀN. 9, 35.

मुदरुम् 1) adj. (im Veda f. ई) a) scharfsichtig: स्पृशः RV. 9, 73, 7. Agni
(hierher oder zu b) 3, 17, 4. 6, 15, 10. दर्शनात्स्य मुदशो विद्यानां पारद-
खनः Kām. Nitis. 1, 7. — b) schön aussehend, ansehnlich: पुष्टि RV. 4,
16, 15. श्रिये मुदशो वपुस्स्य सर्गाः 23, 6. 5, 44, 2. तव श्रिया मुदशो देव दे-
वाः 5, 3, 4. सूर्यस्य श्रिया मुदशो किरण्यैः 1, 122, 2. — c) schönäugig: घ्रास्य
Buāg. P. 10, 30, 23. gewöhnlich subst. f. ein schönäugiges Mädchen Spr.
(II) 785. Z. d. d. m. G. 27, 13. KATHās. 7, 78. 25, 264. 44, 185. 47, 107.
109, 139. Verz. d. Oxf. H. 137, b, No. 267. PAÑĀR. 3, 12, 8. गोप° 13, 18.
LA. (III) 89, 10. — 2) m. pl. Bez. einer Klasse von Göttern bei den
Buddhisten LALIT. ed. Calc. 171, 7. BURNOUR, Intr. 202. 615.

मुदशीक adj. gaṇa कलादि zu P. 6, 2, 118. schön anzusehen, — aus-
sehend RV. 4, 16, 4. Agni 5, 4, 2. श्रय 7, 77, 5. Soma 9, 86, 45.

मुदशीकवपु adj. schönfarbig: Feuer RV. 4, 5, 15.

मुदशीकसंदर्भ् adj. einen prächtigen Anblick gewährend: Ushas RV.
7, 77, 2.

मुदश्य adj. 1) leicht zu erblicken, sich den Augen nicht entziehend MBu.
12, 13325. — 2) schön anzusehen, hübsch: मुदरमुख PAÑĀR. 1, 14, 82.

मुदष्ट 1) adj. gehörig angesehen: सर्वाः मुदष्टो कुरुत शान्ताम् seht euch
alle die Çāntā gehörig an R. 1, 17, 28. तेजसा च मुदष्टो त्वं न करिष्यति
कथं न MBu. 1, 7734. मुदष्टः कियतां लोकः sieh dir die Welt noch ein-
mal gehörig an ruft man einem dem Tode Verfallenen zu MBu. 7, 1269.
1847. eben so मुदष्टे कुरु जीवलोकम् R. 7, 68, 20. — 2) m. pl. N. pr.
eines Volkes MBu. 6, 358 nach der Lesart der ed. Bomb. मुदष्ट ed. Calc.

मुदष्टि m. Geier (gute Augen habend) Dharm. 6, 95.

मुदेल m. pl. N. pr. eines Volkes MBu. 6, 354. मुदेल ed. Bomb.